

Název práce: VROUŠKY (ODMOCNINA ROUŠKY)

Autorka: BcA. Michaela Moravcová, DiS.

Vedoucí práce: MgA. Petra Vlachynská

Oponent: MgA. Petra Vlachynská

Rok: 2020-2021 / ZS

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Michaela Moravcová si vybrala jako inspiraci své diplomové práce roušku, symbol pandemie Covid-19 a zároveň každodenní předmět užívání v komunikaci a setkávání s jinými lidmi. Roušku tématizuje hravou, uvolněnou a místy až punkovou formou. Zasazuje ji do kontextu života konkrétních lidí, jejich životních situací, zálib, charakteristických osobnostních rysů.

Michaela si hraje a převrací logiku roušky jakožto látky, která nás chrání a zároveň znesnadňuje rozpoznávání obličejů, jež zakrývá. Obrací se ke svým nejbližším, rodině, přátelům. To je její zdroj inspirace. Transformuje jejich individuální rysy, tak jak je autorka vnímá, v masku a vynáší je napovrch. Výběrem inspirace pro design roušky navozuje otázky, do jaké míry jsou individuální rysy typické, zda může být určitá životní role druhem masky, jak definujeme identitu nebo jakými prizmaty ji vnímáme u lidí, kteří jsou nám nejbližší.

V teoretické části Michaela rozvíjí téma roušky historickým exkurzem do používání masky v divadelním kontextu a různých kulturách. Bohužel teoretická část vykazuje řadu formálních a obsahových nedostatků. Chybí propojující zamyšlení, jak spolu souvisí téma roušky a masky. Historický přehled je až příliš podrobný a je otázka, zda jsou odkazy k šamanismu nebo podrobný popis například čínských divadelních masek relevantní. Historie používání roušek (jako srovnání s historií masek) není zmíněna. Práci zcela chybí úvod a konzistentní závěr. Z formálních nedostatků bych chtěla akcentovat rozsah, který nesplňuje kritérium 30-ti normostran.

Praktická část je oproti teoretické výrazně zdařilejší, jakkoli je kvalita jednotlivých roušek kolísavá. U většiny roušek se podařilo vystihnout s lehkostí a citlivostí konkrétního člověka a prostředí, respektive vybraný aspekt jeho či jejího života. Ráda bych vyzdvihla Mumoušku, Pernočku, Isomaltošku, Radostiroušku, Psí roušku nebo LEDroušku. V uvedených případech funguje interakce, design, jednoduchost naplněná symbolickými významy. V jiných případech zůstává u prvoplánového využití prvotního podnětu. Za zdařilou považuji instalaci, která se soustředí na vybrané subjekty prostřednictvím velkoformátových fotografií a roušky jsou zde pouze prostředky vyjádření. Jejich užitá funkce je posunuta výtvarnými prostředky.

Zajímalo by mě, jak autorka promýšlí vztah mezi individualizovanou rouškou a maskou? Jaký je jednotící koncept celé práce? Jak se zapojení lidé s rouškou ztotožňovali?

Hodnocení práce navrhuji *dobře*.

V Praze 31.1. 2021

Petra Vlachynská

